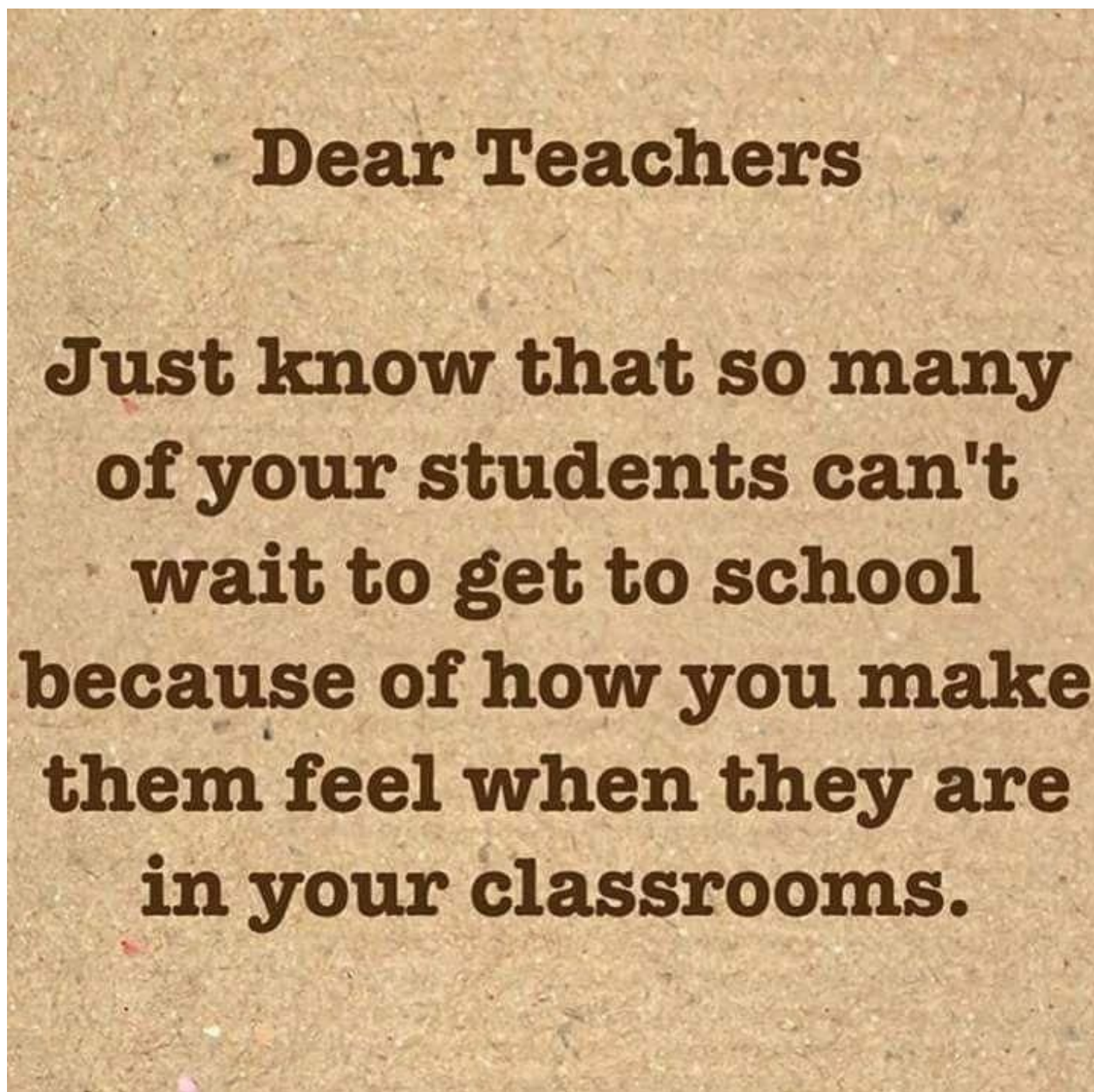

Dan učitelja, samo jedan dan ili svaki dan?

Danas su društvene mreže prepune objava o Svjetskom danu učitelja i učiteljica. Što je s ostalih 364 dana u godini?

Danas su društvene mreže prepune objava o Svjetskom danu učitelja i učiteljica. Čestitanje na sve strane, uz istovremeno isticanje lošeg statusa učitelja u društvu. Citati koji govore uistinu ono što pravi učitelji rade u svojim učionicama i koliko oni zapravo vrijede. Jedini problem je što je to samo danas i što te čestitke izblijede do sutra, kao status u trajanju od 24 sata. Što je s ostalih 364 dana u godini? U ostale dane nađe se svega i svačega. Dobroga i lošega. Manje zasluga, a više krivice.

Što je posao učitelja?

Je li to posao, zanimanje ili poziv, poslanje? U tom dijelu se može pronaći svega i svačega. Ima nas koji dolazimo odraditi svoje sate - kao na traci, ono što smo isplanirali. A ima nas koji planiramo i radimo, pa mijenjamo i planiramo opet kad vidimo da naši učenici ne reagiraju kako smo predvidjeli i ako je nešto bilo preče od onoga što smo za taj dan isplanirali. Temeljno pitanje je radimo li to što radimo radi sebe ili radi naših učenika. U odgovoru na to pitanje se krije uspješnost učitelja.

Dijete

Jesmo li svjesni djeteta koje sjedi pred nama? Svakog pojedinog sa svim njegovim dobrim i lošim stranama, s njegovim ruksakom problema kojeg nosi svaki dan na leđima (očekivanja roditelja, osjećaj nepripadanja, različiti oblici nasilja kojima su učenici svakodnevno izloženi). Vidimo li mi to sve? Ako i vidimo, pomažemo li olakšati te njihove ruksake? Velika većina nas jeste, ali to se rijetko vidi. Ali djeca vide i mi se zadovoljimo s tim.

Mijenjanje pravila igre

Reforme, donošenje novih propisa, stalne edukacije i još mnogo toga se, uz rad s učenicima koji nam svima treba biti najvažniji, učiteljima se postavlja kao obavezno. Slažem se, trebamo stalno učiti, trebamo raditi na sebi, trebamo pratiti promjene u obrazovanju, trebamo svoj rad usklađivati s potrebama današnjih učenika i vremena u kojem živimo. Trebamo te učenike pripremiti za budućnost, za koju ni mi ne znamo kako će izgledati. Velika odgovornost za malo priznanje. Nek' mi ne zamjere liječnici na ovome, ali ako jedan kirurg osmisli i usavrši neku metodu – operaciju, on je priznat i tražen, uz to još i dobro plaćen. Taj isti kirurg dobije pacijenta s točno određenom dijagnozom i točno određenim predispozicijama. Operaciju neće ni raditi ako svi parametri nisu onakvi kakve je postavio. Naravno da će onda operacija uspjeti. Nakon toga se pune novinski stupci hvalospjevima o tom liječniku. A učitelj dobije (ne bira) recimo dvadeset učenika, potpuno različitih i očekuje se da svi trebaju ostvariti sve postavljeno s odličnim uspjehom. Ako nije tako, nije uspješan. S druge strane, jedan učitelj koji različitim metodama uspijeva ostvariti odlične rezultate sa svojim učenicima, nema novinskih stupaca, nema priznanja struke, nema ničega. U stvari, ima. Ima ljubomore manje uspješnih kolega, kolega koji se ne žele mijenjati. Jedan moj kolega mi je davno rekao: Ne iskači! Ako iskočiš za glavu iznad ostalih, ode glava! Nažalost, i to je jedna strana naše profesije.

Status učitelja

Status učitelja u društvu je nešto što smo izgubili. Prijašnji učitelji su imali taj status i imali su poštovanje. Zagarantirano! To im je društvo omogućilo. Mi to danas nemamo. Glavno pitanje je na koji način popraviti taj status učitelja. Većom plaćom? Nekim propisom kojim će se učitelji staviti na pijedestal društva i biti silom uvažavani? Ništa od toga neće nam vratiti naš status. Svoj ugled i status možemo popraviti samo svojim radom. Dosljednošću. Kvalitetom. Zagovaranjem svojih dobrih praksi. Dizanjem glasa kad se odlučuje o našoj profesiji, o našoj struci. Traženjem od obrazovnih vlasti da nas uvaži kao profesionalce (kako to draga profesorica Ana Pešikan zna reći). Tim postupcima i svakodnevnim radom možda nećemo uspjeti danas to popraviti, niti za godinu-dvije, ali ćemo odgojiti i obrazovati mlade ljude koji će nam vratiti taj status u društvu.

I za kraj, kao što Meša Selimović kaže: „Teško je biti čovjek, ali je još teže ne biti.“, i ja ću reći da je danas teško biti učitelj, ali bi bilo još teže da nas nema.

Sretan nam današnji dan kao i svi ostali u našim nastojanjima da ostavimo ovaj svijet malo boljim nego je bio!

Collections

Autorski tekstovi